

Sygn. akt VII U 1666/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołań K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 sierpnia 2015 roku znak: (...)

z dnia 3 września 2015 roku znak: (...)

odwołania oddala.

Sygn. akt VII U 1666/15

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 3 sierpnia 2015 roku oraz 3 września 2015 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), przeliczył emeryturę K. K. od 1 maja 2015 roku (decyzje k. 57 i 67 akta emerytalne).

W odwołaniach K. K. nie zgodził się z powyższymi decyzjami wnosząc o przyjęcie jako podstawy wymiaru emerytury jego wynagrodzenia z lat 1977 - 1986 roku, co zdaniem skarżącego jest bardziej korzystne (odwołania - k. 2 i 10 akta sprawy).

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wnosił o oddalenie odwołań oraz podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonych decyzjach. Ponadto organ rentowy wskazał, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami brak jest możliwości przeliczenia emerytury wnioskodawcy z przyjęciem jako podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia z lat 1977 - 1986 roku (odpowiedzi na odwołania - k. 3 - 4 i 12 - 13 a.s.).

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2015 roku sprawy z powyższych odwołań zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie - k. 25 v. a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. K. uzyskał prawo do emerytury od dnia (...) roku - od miesiąca w którym złożony został wniosek o emeryturę (decyzja – k. 32 a.e.).

Skarżący w dniu 16 lipca 2015 roku złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przeliczenie wysokości emerytury, do którego załączył dokumentację poświadczającą okresy jego zatrudnienia oraz wysokość otrzymywanego wynagrodzenia (wniosek – k. 34 – 54 a.e.).

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2015 roku organ rentowy, z uwzględnieniem nowych dokumentów, przeliczył wnioskodawcy emeryturę od 1 maja 2015 roku. Z powyższej decyzji wynika, iż Zakład do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1968 roku do 1989 roku oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 70,80 %. Organ rentowy wskazał, iż podstawa wymiaru, obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 70,80 % przez kwotę bazową 3308,33 zł, wyniosła 2342,30 zł (decyzja – k. 57 a.e.).

Kolejną decyzją z dnia 3 września 2015 roku organ Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie przeliczył emeryturę wnioskodawcy od dnia 1 maja 2015 roku. Powyższą decyzją organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ponownie przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1968 roku do 1989 roku oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 70,80 %. Z decyzji wynika również, iż podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 70,80 % przez kwotę bazową 3308,33 zł wyniosła 2342,30 zł (decyzja – k. 67 a.e.).

Powyższy stan faktyczny był bezsporny, zaś wnioskodawca kwestionował zaskarżone decyzję wnosząc o przeliczenie emerytury przy przyjęciu jako podstawy wymiaru emerytury osiąganego przez niego wynagrodzenia z lat 1977 – 1986.

Odwołania K. K. nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Do okoliczności spornej w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonych decyzji oraz treść odwołań należy możliwość przeliczenia emerytury wnioskodawcy przy przyjęciu jako podstawy wymiaru emerytury osiąganego przez niego wynagrodzenia z lat 1977 – 1986.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Z przepisu art. 111. ust. 1 cytowanej ustawy wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Mając na uwadze treść w/w przepisów stwierdzić należy, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek obliczony jako średnia z 10-ciu kolejnych lat kalendarzowych wskazanych przez wnioskodawcę tj. z lat 1977 – 1986 nie jest możliwy do zastosowania w niniejszej sprawie. Z przywołanych wyżej regulacji prawnych jednoznacznie wynika zasada, która wskazuje, iż możliwe jest ustalenie wskaźnika wynagrodzeń z 10-ciu kolejnych lat kalendarzowych, ale wybranych jedynie z 20-lecia poprzedzającego rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Wobec powyższego w realiach niniejszej sprawy takie obliczenie może zostać dokonane jedynie poprzez wybór 10-ciu kolejnych lat z 20-lecia od 1995 roku do 2014 roku.

Na marginesie należy również w tym miejscu przywołać stanowisko Sądu Okręgowego w Białymstoku, który wskazał, iż „zgodnie z treścią art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS wysokość emerytury oblicza się ponownie, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego” (wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 6 grudnia 2013 roku, sygn. akt V U 1514/13, LEX nr 1715602).

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż ustalony przez organ rentowy wskaźnik wynoszący 70,80 % ustalony został zgodnie z przepisami i jest jednocześnie najkorzystniejszym z możliwych do zastosowania.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.